

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (Niemcy) w dniu 12 czerwca 2012 r. — Michael Schwarz przeciwko Stadt Bochum

(Sprawa C-291/12)

(2012/C 273/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Michael Schwarz

Strona pozwana: Stadt Bochum

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 ⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2004 r. w brzmieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 ⁽²⁾ z dnia 6 maja 2009 r. obowiązuje?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, Dz.U. L 385, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, Dz. U. L 142, s.1; wersja ujednolicona: Dz.U. L 188, 127

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-296/12)

(2012/C 273/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Roels)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że zatwierdzając i utrzymując w mocy ulgę podatkową związaną z oszczędzaniem emerytalnym, w zakresie, w którym owa ulga ma zastosowanie jedynie do wpłat na rzecz instytucji i funduszy belgijskich, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a mianowicie na mocy art. 56 i 63 owego traktatu;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji, poprzez brak udzielenia ulgi podatkowej w przypadku wpłat na rzecz instytucji mających siedzibę w innych państwach członkowskich, podczas gdy ulga ta została udzielona w przypadku wpłat na rzecz instytucji mających siedzibę w Belgii, nastąpiło ograniczenie swobodnego przepływu usług zarówno dla usługobiorców, jak również dla usługodawców nie mających siedziby w Belgii.

Komisja uważa ponadto, że miało miejsce ograniczenie swobodnego przepływu kapitału poprzez brak udzielenia ulgi podatkowej w przypadku indywidualnych lub kolektywnych kont oszczędnościowych lub w przypadku składek na ubezpieczenie na życie, gdy instytucje, w których prowadzone są konta oszczędnościowe, lub na rzecz których uiszczane są składki ubezpieczenia na życie, mają siedzibę w innym państwie członkowskim, podczas gdy dla tego rodzaju lokat i składek ulga podatkowa jest udzielana wówczas, gdy dane instytucje mają siedzibę w Belgii. Belgijski właściciel konta oszczędnościowego lub ubezpieczony są bowiem powstrzymywani od prowadzenia kont oszczędnościowych w instytucji nie mającej siedziby w Belgii lub od zawierania umów ubezpieczenia na życie, ponieważ tego rodzaju konto lub umowa ubezpieczenia na życie nie są objęte ulgą podatkową i są w związku z tym mniej korzystne.

Zdaniem Komisji brak jest uzasadnienia dla wskazanych ograniczeń.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 18 czerwca 2012 r. — Confédération paysanne przeciwko Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

(Sprawa C-298/12)

(2012/C 273/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confédération paysanne

Strona pozwana: Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 40 ust. 1 i 5 rozporządzenia Rady nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ⁽¹⁾ upoważnia, ze względu na swoje brzmienie, ale także ze względu na swój cel, państwa członkowskie do przyjęcia jako podstawy uprawnienia do rewaloryzacji kwoty referencyjnej rolników, których

produkcja ucierpiała z powodu zobowiązań środowiskowych ciążących na nich przez cały okres rozliczeniowy lub przez jego część, porównania pomiędzy kwotami płatności bezpośrednich otrzymanych w latach dotkniętych obowiązywaniem tych zobowiązań i płatności otrzymanych w latach nim niedotkniętych?

- 2) Czy art. 40 ust. 2 i 5 rozporządzenia Rady nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. upoważnia państwa członkowskie do przyjęcia jako podstawy uprawnienia do rewaloryzacji kwoty referencyjnej rolników, których produkcja ucierpiała z powodu zobowiązań środowiskowych ciążących na nich przez cały okres rozliczeniowy, porównania pomiędzy kwotą płatności bezpośrednich otrzymanych w ostatnim roku niedotkniętym obowiązywaniem zobowiązań rolnośrodowiskowych, również jeżeli rok ten jest wcześniejszy o osiem lat od okresu referencyjnego, i średnią kwotą roczną płatności bezpośrednich otrzymywaną w okresie referencyjnym?

(¹) Rozporządzenie (WE) Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 18 czerwca 2012 r. — GREEN — SWAN PHARMACEUTICALS CR, a.s. przeciwko Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Sprawa C-299/12)

(2012/C 273/09)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: GREEN — SWAN PHARMACEUTICALS CR, a.s.

Strona pozwana: Státní zemědělská a potravinářská inspekce (czeski urząd ds. rolnictwa i kontroli rolnictwa i żywności)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy następujące oświadczenie zdrowotne: „Preparat zawiera także wapno i witaminę D3, które przyczyniają się do zmniejszenia czynnika ryzyka w rozwoju osteoporozy i złamań” stanowi oświadczenie o zmniejszeniu ryzyka choroby w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 6) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (¹), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. mimo że z oświadczenia tego nie wynika wyraźnie, że spożycie tego preparatu znacząco obniża czynnik ryzyka w rozwoju wspomnianej choroby?

wych i zdrowotnych dotyczących żywności (¹), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (²), mimo że z oświadczenia tego nie wynika wyraźnie, że spożycie tego preparatu znacząco obniża czynnik ryzyka w rozwoju wspomnianej choroby?

- 2) Czy pojęcie znaku handlowego lub marki w rozumieniu art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. obejmuje także informację handlową na opakowaniu produktu?
- 3) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że odnosi się on do (każdej) żywności, która istniała przed dniem 1 stycznia 2005 r., czy też do żywności, która została oznaczona znakiem towarowym lub marką i która istniała w tej postaci przed wskazaną datą?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Rz.U. L 404, s. 9).

(²) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazu oświadczeń żywieniowych (Dz.U. L 37, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-305/12)

(2012/C 273/10)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, D. Düsterhaus, A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania swego prawa krajowego do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (¹) lub w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 40 rzeczony dyrektywy;